

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 81.974 van 3 augustus 1999
in de zaak A. 82.106/X-8670.**

In zake : 1. Gilberta LAUWERS,
wonende te 9308 AALST-HOFSTADE,
Koningshofbaan 22,
2. Frans BARREZ,
wonende te 9308 AALST-HOFSTADE,
Koningshofbaan 43

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Gilberta LAUWERS en Frans BARREZ op 23 januari 1999 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 23 november 1998 van de Minister Vice-President van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening houdende verwerping van het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen de beslissing van 1 september 1994 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij aan de v.z.w. Dierenasiel Sint-Hubertus de bouwvergunning werd verleend voor het oprichten van een dierenasiel aan de Spuimeersenweg te Aalst (Hofstade) op een perceel, kadastraal bekend Sectie B, nr. 253, na vernietiging door de Raad van State bij arrest nr. 62.647 van 22 oktober 1996 van het ministerieel besluit van 16 februari 1995 houdende verwerping van hetzelfde beroep;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
C. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 6 mei 1999
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 mei 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
P. SAEYS, die verschijnt voor verzoekers, en van
Advocaat P. AERTS, die verschijnt voor de verwerende
partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
C. BAMPS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat de v.z.w. Dierenasiel
Sint-Hubertus op 29 november 1993 bij het college van
burgemeester en schepenen van de stad Aalst een bouwaan-
vraag heeft ingediend voor het oprichten van een die-
renasiel aan de Spuimeersenweg te Aalst (Hofstade) op
een perceel, kadastraal bekend Sectie B, nr. 253; dat de
bouwaanvraag de oprichting beoogt van een gebouw voor
administratie met daarachter zes afzonderlijke pavil-
joenen van 1,3 m op 10,6 m, in te richten als ruimten
voor de huisvesting van dieren met de bijhorende
functies, en de verbouwing van een bestaand gebouw tot
autobergplaats; dat het betrokken perceel volgens de
bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit

van 30 mei 1978 vastgesteld gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem is gelegen in een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen; dat verzoekers in de nabijheid van de vergunde constructies woonachtig zijn; dat het college van burgemeester en schepenen bij besluit van 24 mei 1994 de bouwvergunning heeft geweigerd op grond van het ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar; dat op beroep van de v.z.w. Dierenasiel Sint-Hubertus de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen de bouwvergunning heeft verleend; dat de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden bij besluit van 16 februari 1995 het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen deze inwilligingsbeslissing heeft verworpen; dat dit besluit op vordering van huidige verzoekers bij de arresten nrs. 53.933 van 19 oktober 1995 en 62.647 van 22 oktober 1996 werd geschorst, respectievelijk vernietigd; dat bij het bestreden besluit van 23 november 1998 de Minister Vice-President van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening het beroep van de gemachtigde ambtenaar opnieuw heeft verworpen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste door voornoemd artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoekers in een eerste middel de schending aanvoeren van het gezag van gewijsde van onder meer het arrest

nr. 62.647 van 22 oktober 1996, waarbij het besluit van 16 februari 1995 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden houdende verwerping van het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen de beslissing van 1 september 1994 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij aan de v.z.w. Dierenasiel Sint-Hubertus de bouwvergunning werd verleend voor het oprichten van een dierenasiel aan de Spuimeersenweg te Aalst (Hofstade) op een perceel, kadastraal bekend Sectie B, nr. 253, wordt vernietigd op grond van volgende overwegingen :

"Overwegende dat het perceel waarvoor de bouwvergunning werd verleend volgens de planologische voorzieningen van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgesteld gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem gelegen is in een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen; dat deze gebieden krachtens artikel 17, 6.3., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen bestemd zijn voor de inplanting van gebouwen, inrichtingen of installaties welke ten dienste staan van de gemeenschap of die van openbaar nut zijn;

Overwegende dat een gebouw dat hoofdzakelijk bestemd is voor het onderbrengen van huisdieren die door de eigenaar niet (langer) worden verzorgd of kunnen worden verzorgd, niet van openbaar nut is; dat het ook niet aan de gemeenschap doch veeleer aan de betrokken eigenaar en/(of) dieren een dienst verleent; dat een dergelijke inrichting wegens haar activiteiten en doelstellingen gedefinieerd moet worden als een kleine of middelgrote dienstverlenende onderneming welke niet in een gebied voor gemeenschaps- en openbare nutsvoorzieningen thuishoort; dat weliswaar artikel 9 van de wet van 8 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren aan de gemeentebesturen een 'opvang- en doorstuurrol' geeft, doch hen niet de zorg laat voor de toevallig rondzwervende, verloren of achtergelaten dieren een dierenasiel in te richten; dat het middel gegrond is; dat de overige middelen van het verzoekschrift niet moeten worden onderzocht";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt :

"Met verwijzing naar de omzendbrief van 8 juli 1997 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (B.S. 23 augustus 1997) wordt in het Ministerieel Besluit van 23 november 1998 van de Minister Vice-President van de Vlaamse Regering en Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening overwogen dat onder gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen dient te worden begrepen 'de voorzieningen die gericht zijn om de bevordering van het algemeen belang en die ten dienste van de gemeenschap worden gesteld'.

Bij de beoordeling van het thans bestreden besluit dient dus te worden nagegaan of het betrokken project werkelijk een dienst verleent aan de gemeenschap of het essentieel bestemd is tot het bevorderen van het algemeen belang.

'Onder 'gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen' dient te worden begrepen voorzieningen die gericht zijn op de bevordering van het algemeen belang en die ten dienste van de gemeenschap worden gesteld. De idee van dienstverlening (verzorgende sector) aan de gemeenschap is derhalve rechtstreeks aanwezig'. (omzendbrief van 8 juli 1997 - B.S. 23 augustus 1997).

De vergunningverlenende overheid overweegt in het Ministerieel Besluit van 23 november 1998, na een nieuw onderzoek en beoordeling van het beroep van de Gemachtigde Ambtenaar, dat 'een dierenasiel zich -weliswaar als privé-initiatief- richt op de opvang van verloren gelopen en verstoten dieren; dat dergelijk verschijnsel van verloren gelopen, verwaarloosde en verstoten dieren zich door aard en omvang heden ten dage als een maatschappelijk probleem aandient; dat uit oogpunt van een ethisch verantwoorde oplossing voor dit probleem in die zin de voorgestelde inrichting als een voorziening voor de gemeenschap is aan te merken';

Het gaat aldus niet alleen over het opnemen en plaatsen van afgestane of verlaten dieren, maar tevens over het zich ontfemen over dieren die zwerven op de openbare weg waar zij een reëel gevaar voor de verkeersveiligheid en de veiligheid van voorbijgangers opleveren, over agressieve en verwildeerde of zieke dieren, en het verschaffen van tijdelijke opvang. De activiteiten van een dierenasiel hebben dan ook onmiskenbaar een maatschappelijk belang.

Een dierenasiel voldoet dan ook aan de hoger gestelde omschrijving van gemeenschapsvoorziening, zijnde een dienst te verlenen aan de gemeenschap.

De vergunningverlenende overheid moet deze voorwaarde in concreto beoordelen en beschikt hierbij over een vrij ruime appreciatiebevoegdheid. Deze bevoegdheid wordt uiteraard begrensd door het marginaal toetsingsrecht van de Raad van State (of de

burgerlijke rechter). Deze rechterlijke toetsing zal zich beperken tot een prima facie beoordeling van deze feitelijke kwalificatie (en van de overige gehanteerde formele en materiële toepassingsvoorwaarden). Enkel het onredelijk of onbillijk gedrag van het bestuur kan door de rechter gesanctioneerd worden, wanneer dit zo evident is dat het oordeel van de rechter met een algemeen geldende rechtsovertuiging overeenstemt (...).

De vergunningverlenende overheid is met het bestreden besluit van 23 november 1998 binnen deze beoordelingsbevoegdheid gebleven";

Overwegende dat het gezag van gewijsde van een vernietigingsarrest zich uitstrekt tot de onontbeerlijk met het dictum van dat arrest verbonden vernietigingsgrond;

Overwegende dat het arrest nr. 62.647 van 22 oktober 1996 het besluit van 16 februari 1995 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden houdende verwerping van het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen de beslissing van 1 september 1994 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij aan de v.z.w. Dierenasiel Sint-Hubertus de bouwvergunning werd verleend voor het oprichten van een dierenasiel aan de Spuimeersenweg te Aalst (Hofstade) op een perceel, kadastraal bekend Sectie B, nr. 253, heeft vernietigd op grond van volgende overwegingen :

"Overwegende dat verzoekers, die in de nabijheid van de vergunde constructie wonen, onder meer aanvoeren dat de bestreden beslissing de bouwvergunning verleent voor een dierenasiel in een gebied dat door het gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem, vastgesteld bij koninklijk besluit van 30 mei 1978, gelegen is in een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen, terwijl 'een zone voor openbare nutsvoorzieningen (...) alleen bestemd (kan) zijn voor activiteiten en gebouwen ontplooid en bestemd tot nut en welzijn van de mens en de gemeenschap, (en dat) gebouwen en handelingen die enkel betrekking hebben op het welzijn van een bepaalde diersoort (...) geen openbaar en maatschappelijk belang (hebben, doch) het tegendeel (...) waar (is,...) wanneer in grote concentratie honden bij-

eengebracht worden, met welk doel ook (tijdelijk verblijf, verzorging), (daar ...) dit alleen te maken (heeft) met het dierenwelzijn (...en) nefaste gevolgen heeft voor het welzijn van de mens, vooral door nachtelijk geblaf en gehuil van steeds maar doorstromende honden, die aankomen en gaan en dus nooit kunnen gewinnen aan de omgeving...'

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat 'een opvangcentrum voor verlaten dieren (...) als een dienstverlening aan de gemeenschap dient beschouwd te worden', omdat 'het (...) niet alleen over het opnemen en plaatsen van afgestane of verlaten dieren (gaat), maar tevens het zich ontfermen over dieren die zwerven op de openbare weg waar zij een reëel gevaar voor de verkeersveiligheid en de veiligheid van voorbijgangers opleveren' en dat het maatschappelijk belang ervan nog wordt ondersteund door het engagement tot het opnemen van dieren aangebracht door de verschillende gemeentebesturen en politiediensten, ter ontlasting van hun opdracht inzake het openhouden van een schuthok, dat 'de aanvraag tot het bouwen van een dierenasiel (...) dan ook principieel aanvaardbaar (is) in de voormelde zonering van het gewestplan';

Overwegende dat de bestreden beslissing het bouwontwerp beschrijft als 'dienstgebouw met een lengte van 25 m bij een breedte van 8,3 m, in te richten als keuken, administratie, dierenarts en andere nutslokalen (met) achter voornoemde constructie 6 afzonderlijke paviljoenen met elk een lengte van 15,3 m bij een breedte van 10,6 m, in te richten als ruimten voor het onderbrengen van de dieren met de bijhorende functies'; dat de gemachtigde ambtenaar in zijn ongunstig advies van 5 mei 1994 van oordeel was dat de aanvraag 'principieel aanvaardbaar is' in een gebied voor gemeenschaps- en openbare nutsvoorzieningen, doch dat 'gelet op de aard en de omvang van de aangevraagde inrichting en gelet op de inplanting in de nabijheid (± 160 m) van een woongebied van het gewestplan en in de onmiddellijke nabijheid van een KMO-zone en van een industriegebied, waarin volgens de stedenbouwwet tevens bedrijfswoningen zijn toegelaten, de stichting van het voorgestelde dierenasiel evenwel onverenigbaar (is) met een plaatselijke ruimtelijke ordening'; dat de vergunning werd geweigerd bij beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst van 24 mei 1994; dat, op beroep van de aanvrager, de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen de vergunning verleende bij beslissing van 1 september 1994 omdat 'volgens de Raad van State (arrest d.d. 31.07.1981 inzake v.z.w. Leiesnelvaarders Gent) gemeenschapsvoorzieningen, voorzieningen zijn die een taak van algemeen belang hebben te vervullen (en) voor allen toegankelijk (moeten zijn) tegen redelijke voorwaarden en zonder winstbejag na te streven (en

de) aanvraag aan deze doelstelling beantwoordt'; dat op beroep van de gemachtigde ambtenaar de bestreden beslissing werd vastgesteld; dat zij de vergunning verleent op grond van de volgende overwegingen :

'Overwegende dat kwestieus ontwerp qua bestemming principieel verenigbaar blijkt met de zoneringsvoorschriften van het hierboven geciteerde gewestplan; dat deze compatibiliteit zowel door het college van burgemeester en schepenen, de gemachtigde ambtenaar als de bestendige deputatie wordt geaccepteerd; dat naast het gegeven van planologische verenigbaarheid ook de inpassing van het ontwerp in zijn omgeving uit stedenbouwkundig oogpunt dient onderzocht;

Overwegende dat het perceel in aanvraag, met kadastraal nummer 253, evenals de 2 linksliggende kleinere percelen 256 en 257a - niet begrepen in deze aanvraag - in hun onmiddellijke omgeving omsloten worden door voorliggend een industriegebied, zijdelings een ambachtelijk gebied en aan de achterzijde een natuurgebied; dat zowel in het ambachtelijk als industriegebied bedrijfswoningen toelaatbaar zijn en zich trouwens reeds voordoen in de nabijheid van kwestieus terrein; dat van de achterzijde van het perceel tot het woongebied dat zich uitstrekt langs de Koningshofbaan een afstand wordt gemeten van circa 170 m;

Overwegende dat het dierenasiel gelet op de structurele en plaatselijke gebiedsordening door zijn aard en opvatting verenigbaar is met een goede plaatselijke aanleg én zich voldoende ver van enige woonkern situeert; dat de beslissing van de bestendige deputatie zich terecht richt op de eerder gegeven, verlengde en weliswaar vervallen vergunning die onuitvoerbaar was geworden wegens het ontbreken van de milieuvergunning; dat sedert de afgifte van voornoemde vergunning geen enkele wijziging is doorgevoerd in het gewestplan noch een bijzonder plan van aanleg in voege is getreden dat een plaatselijke detailordening zou regelen; dat de vroeger geldende inzichten van een goede plaatselijke ordening dan ook op het huidig ontwerp nog integraal van toepassing zijn;

Overwegende dat op 30 januari 1995 de voorwaardelijke vergunning werd toegekend voor de exploitatie van het dierenasiel als een inrichting van klasse 2; dat het ontwerp verenigbaar is met zowel de planologische situering als met de inzichten van een goede plaatselijke ordening; dat de beslissing van de bestendige deputatie wordt bevestigd, zodat het beroep van de gemachtigde ambtenaar dient verworpen'; dat bij besluit van 27 juli 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen het beroep tegen het besluit van 30 januari 1995 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst tot het verlenen aan de v.z.w. Dierenasiel Sint-Hubertus van de milieuvergunning om te Hofstade

(Aalst) een dierenasiel voor de tijdelijke opvang van maximum 20 gespeende katten en 99 volwassen honden uit te baten, werd ingewilligd en de gevraagde milieuvergunning werd geweigerd; dat de door de stad Aalst onder nr. A. 65.427/VII-13.382 ingeschreven vordering tot schorsing van deze weigeringsbeslissing werd verworpen bij arrest nr. 56.556 van 1 december 1995; dat niet wordt betwist dat het vergunde bouwwerk noch uitsluitend, noch hoofdzakelijk zal instaan voor de opvang van zwervende, verloren of achtergelaten dieren; dat veeleer, gelet op de omvang van het vergunde dierenasiel, dient te worden aangenomen dat de opvang van zwervende, verloren of achtergelaten dieren eerder toevallig zal zijn in het licht van de totale populatie van de in het asiel opgesloten dieren;

Overwegende dat het perceel waarvoor de bouwvergunning werd verleend volgens de planologische voorzieningen van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgesteld gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem gelegen is in een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen; dat deze gebieden krachtens artikel 17, 6.3., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen bestemd zijn voor de inplanting van gebouwen, inrichtingen of installaties welke ten dienste staan van de gemeenschap of die van openbaar nut zijn;

Overwegende dat een gebouw dat hoofdzakelijk bestemd is voor het onderbrengen van huisdieren die door de eigenaar niet (langer) worden verzorgd of kunnen worden verzorgd, niet van openbaar nut is; dat het ook niet aan de gemeenschap doch veeleer aan de betrokken eigenaar en/(of) dieren een dienst verleent; dat een dergelijke inrichting wegens haar activiteiten en doelstellingen gedefinieerd moet worden als een kleine of middelgrote dienstverlenende onderneming welke niet in een gebied voor gemeenschaps- en openbare nutsvoorzieningen thuishoort; dat weliswaar artikel 9 van de wet van 8 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren aan de gemeentebesturen een 'opvang- en doorstuurrol' geeft, doch hen niet de zorg laat voor de toevallig rondzwervende, verloren of achtergelaten dieren een dierenasiel in te richten; dat het middel gegrond is; dat de overige middelen van het verzoekschrift niet moeten worden onderzocht";

Overwegende dat het bestreden besluit het beroep van de gemachtigde ambtenaar opnieuw heeft verworpen; dat het met betrekking tot de verenigbaarheid van het ontworpen dierenasiel met de gewestplanbestem-

ming gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen is gesteund op volgende overwegingen :

"Overwegende dat bij onderzoek van het ontwerp naar de verenigbaarheid met de inhoud van de planologische voorschriften, de omzendbrief van 8 juli 1997 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen -verschenen in het Belgisch Staatsblad van 23 augustus 1997- als leidraad kan worden aangewend; dat onder 'gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen' dient te worden begrepen de voorzieningen die gericht zijn op de bevordering van het algemeen belang en die ten dienste van de gemeenschap worden gesteld; dat het idee van dienstverlening aan de gemeenschap derhalve rechtstreeks moet aanwezig zijn; dat het daarbij irrelevant is of deze voorzieningen worden opgericht en uitgebraat door een overheid dan wel door een privé-instelling of -persoon, in zoverre althans de exploitant van de inrichting geen winstbejag nastreeft en de voorzieningen werkelijk ten dienste staan van de gemeenschap;

Overwegende dat uit het wettelijk statuut, als 'vereniging zonder winstbejag' reeds blijkt dat hier een inrichting wordt beoogd die inderdaad geen winstbejag nastreeft; dat een dierenasiel zich -weliswaar als privé-initiatief- richt op de opvang van verloren gelopen en verstoten dieren; dat dergelijk verschijnsel van verloren gelopen, verwaarloosde en verstoten dieren zich door aard en omvang heden ten dage als een maatschappelijk probleem aandient; dat uit oogpunt van een ethisch verantwoorde oplossing voor dit probleem in die zin de voorgestelde inrichting als een voorziening voor de gemeenschap is aan te merken; dat gelet op het voorgaande kwestieus ontwerp qua bestemming principieel verenigbaar blijkt met de zoneringsvoorschriften van het hierboven geciteerde gewestplan; dat deze comptabiliteit zowel door het college van burgemeester en schepenen, de gemachtigde ambtenaar als de bestendige deputatie wordt geaccepteerd";

Overwegende dat het bestreden besluit op het eerste gezicht het gezag van gewijsde van het arrest nr. 62.647 van 22 oktober 1996 heeft geschonden door, in strijd met de onontbeerlijk met het dictum van dit arrest verbonden vernietigingsgrond, te overwegen dat het ontworpen dierenasiel verenigbaar is met de gewestplanbestemming "gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen"; dat een "nieuw onderzoek"

ten dezen op het eerste gezicht geen enkel gevolg kan hebben; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoekers op goede gronden laten gelden dat de oprichting van een dierenasiel in de rustige landelijke omgeving waarin zij wonen, ingevolge de aan dergelijke inrichting inherent verbonden geluidshinder hun leefklimaat ernstig in het gedang kan brengen; dat de omstandigheid dat het beroep van de v.z.w. Dierenasiel Sint-Hubertus tegen de weigering van de milieuvergunning is verworpen hieraan geen afbreuk doet; dat het nadeel ernstig is en door zijn aard moeilijk te herstellen;

Overwegende dat is voldaan aan de door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gestelde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 23 november 1998 van de Minister Vice-President van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening houdende verwerping van het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen de beslissing van 1 september 1994 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij aan de v.z.w. Dierenasiel Sint-Hubertus de bouwvergunning werd verleend voor het oprichten van een dierenasiel aan de Spuimeersenweg te Aalst (Hofstade) op een perceel, kadastraal bekend Sectie B, nr. 253.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling
van de kosten van de vordering tot schorsing wordt
uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op drie augustus 1900 negenennegentig,
door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. EYLENBOSCH, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

J. BOVIN.